

TAFFELGODS, n. 3. Gods, anslaget till en furstes underhåll.

TAFFELLACK, n. sing. Se *Schellack*.

TAFFELMUSIK, täffl'-musik, f. sing. Musik vid spisning.

TAFFELPENNINGAR, m. 2. pl. Anslag för embetsmän till bordets underhåll.

TAFFELRUND, m. 3. Så kallas det runda bord, vid hvilket, enligt sagan, konung Artus' riddare, deraf kallade *Riddare af t-en*, spisade.

TAFFELSTEN, m. 2. Slipad diamant, platt på öfra och undra sidan.

TAFFELTRYCK, n. sing. Ett slags sätt att färga, då man påtrycker den redan färdiga och med basen förenade färgen, samt efter torkningen renar tyget i mistbad.

TAFFELTÄCKARE, m. 3. (t. *Tafeldecker*) Tjenare, som vid hof och i förnäma hus dukar bordet och förvarar bordtyget.

TAFLA, tåvla, f. 1. (lat. *Tabula*) 1) Skifva af trä, sten, o. s. v. Se *Skrif-, Råken-, Skott-, Urtafla*. — 2) Se *Tabell*. — Deraf *Hustafla*. — 3) Målning, infattad i ram. *En t. af Rafaël. Historisk t. Upphänga en t. på väggen*. — Se *Oljefärgstafva*. — 4) (fig.) a) Målning, skildring, teckning, beskrifning. *Den t. han gifvit oss af inbördes krigets fasor*. — b) Anblick, syn *Hvilken skön t., då man blickar ned ifrån Brahehus ruiner!* — 5) Tuggytan på hästens tand.

TAFLETT, tavl'it, m. 3. (fr. *Tablettes*) Liten hängande vägghylla för tekoppar o. d., som fordom brukades.

TAFS, tåffs, m. 2. Liten tofs af hår, garn, silke, o. s. v. *T. på en metref*, snodden, hvarvid kroken är fästad.

TAFSA, v. a. 1. (sjöt.) Att för pyntning upplösa alla garnen iampen af ett tåg, och med knif afskrapa dem, så att de blifva finare åt ändarna.

TAFST, täfft, n. 3. (fr. *Taffetas*) En sort af de släta sidenväfnaderna. — Ss. *T-sklädning, -sväfvare*.

TAFSTBAND, n. 3. En sort släta sidenband.

TAFVELGALLERI, n. 3. Galleri, der en mängd oljefärgstafvor äro upphängda.

TAFVELSAMLING, f. 2. Samling af oljefärgstafvor.

TAG, n. 3. Grepp med handen eller händerna. *Fatta t. i*, fatta i, taga fast. *Få t. i*, få fast, gripa. *Hafva t. i*, hafva fast, hålla fast. *Taga t.*, göra ett tag. (Fig. fam.) *Taga t. med*, företaga, gripa sig an med. *Släppa t.*, släppa det man fattat i. (Fam.) *Hugga t. i*, häftigt och våldsamt fatta. *Der är intel t.*, intet att taga i, så att man kan hålla sig fast. *T. med stråke*, åror o. s. v., drag &c. *Ro friska, dugtiga t.*, ro friskt. (Fam.) *Dugtiga t.*, dugtigt, t. ex.: *springa d. t. I ett t.*, med en enda ansträngning, med ens, på en gång, t. ex.: *Det gick i ett t. Vara i t-et*, säges om fisk, då den är benägen att bita på kroken, t. ex.: *Gäddan är i t-et*; äfv. (fig. fam.) vara i farten att göra något, t. ex.: *Vara i t-et att arbeta*. — Bildar sammansättningarna *Handtag, Årtag*, m. fl.

TAGA, v. a. 3. Impf. *Tog*. Sup. *Tagit*. Part. pass. *Tagen*. Sammandrages i pres. sing. till *Tar*; i pl. och infin. till *Ta*. (i fornspråket *Taka*, ursprungl. Vidröra) 1) Med handen eller händerna fatta, gripa. *T. en käpp i handen. Tag och lägg in det. Han tog och bar bort det. T. någon i handen*, lägga insidan af sin

hand uti insidan af hans. *T. någon vid handen*, med sin hand fatta honom om handlofven; äfv. taga någon i handen för att ledsaga honom. *T. ett barn på armen*, upplyfta och hålla det på armen. *T. en i kragen*, fatta i kragen på ens rock, för att fasthålla eller anfålla honom. *T. en i armen*, fatta om hans arm. *T. en under hakan*, sätta handen under ens haka. *T. en i håret*, med handen gripa om ens hår. *T. en midt om lifvet*, fatta en om lifvet. *T. bollen i flykten*, fatta den i luften, då den kommer flygande. *T. till värjan, till pennan*, fatta &c. *T. under, öfver*, föra handen under, öfver. (Absolut) *T. på något*, känna derpå. (Fig. fam.) *Man kan ta på det*, det är påtagligt, uppenbart. *T. efter, åt något*, sträcka handen efter, åt något, för att fatta det. *T. fram och bak*, känna, beröra &c. *T. för sig*, känna för sig, trefva, famla. — *T. af*, se *Aftaga*. *T. af ljuset*, putsa det. — *T. emót*, göra motstånd. — *T. fram*, se *Framtaga*. — *T. i*, fatta, gripa uti, t. ex.: *Han tog i, så att hon skrek. T. dugtigt i*, fatta i med eftertryck, dugtigt ansträpa sig. — (Fam.) *T. igen*, göra motstånd. — *T. ihóp*, hämta ihóp, sammanfatta, samla. *T. i sär, åtskiljs*, skilja styckena af något ifrån hvarandra. *T. i tu*, skilja i två delar, söndra. — *T. i'n, ned*, se *Intaga, Nedtaga*. — *T. på* ell. *t. på sig*, se *Påtaga*. *T. penningar på sig*, medtaga penningar, förvarade i kläderna på kroppen. — *T. sönder*, se *Söndertaga*. — *T. tillbaka*, återtaga. — *T. upp, úr, út*, se *Upptaga*, &c. — *T. át sig*, taga till sig. — Syn. *Fatta, Gripa*. — 2) *Fasttaga*. *Man har tagit tjufvarna. T. en fågel. T. fast, t. fatt*, gripa. *T. fatt*, äfv. upphinna. *Leka ta fatt*, ett slags lek, då man tar fatt på hvarandra. *T. till fånga*, göra till fånge. — Syn. *Gripa, Fånga, Knipa*. — 3) *Emottaga*, bekomma. *T. till läns. T. arf efter någon. T. emót*, se *Emottaga*. — 4) *Föra bort, aflägsna, borttaga, frångå*. *T. möblerna ur ett rum, sakerna ur ett skåp. T. proppen ur en flaska, masterna ur ett skepp. T. nyckeln ur dörren. Hvem har tagit min hatt? T. något med våld ifrån en. T. en bok från hyllan. T. något ur ens hand. T. ett fat af bordet. T. en panna af elden. T. en börda af någon*, (både egentl. o. fig.) befria någon ifrån en börda. *T. tre från fyra*, minska fyra med frändragande af tre. *Han har tagit det ur en latinsk författare*, hämtat det &c. — *T. af*, se *Aftaga, Borttaga, Frångå*. *T. af bordet*, afduka det. *T. af skinet*, borttaga det. *T. förgyllningen, försilfringen, skorpan, beslaget af något. T. af sig*, afkläda sig, draga af sig, t. ex.: *T. af sig kläderna, handskarna. T. af någon hans penningar. Man tog mycken blod af honom, aftappade honom &c. T. af*, äfv. afskilja, t. ex.: *T. af kanten, hörnet af något*; äfv. afminska, afkorta, t. ex.: *T. af något i kanten, i hörnet; t. af en klädning nedtill*; äfv. afdraga, t. ex.: *Jag vill ej t. af något af den summan*. — *T. bort, ifrån*, se *Borttaga, Frångå*. — *T. igen*, återtaga; återfinna, återfå. — *T. med sig*, se *Medtaga*. — *T. ned*, se *Nedtaga*. — *T. tillbaka*, återtaga. — *T. undan, úr, út*, se *Undantaga*, &c. — 5) *Förflytta, föra; lemna; hämta. Tag hit käppen. Tag hit det igen. T. hem*, se *Hemtaga*. *T. hem ett spel, intaga ett s.* — Syn. *Borttaga, Bemäktiga sig, Bemästra sig, Kapa, Knipa, Blåsa, Anamma*. — 6) *Taga, fatta något*, för att betjena sig deraf; *intaga, förtära; göra*